Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35185
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

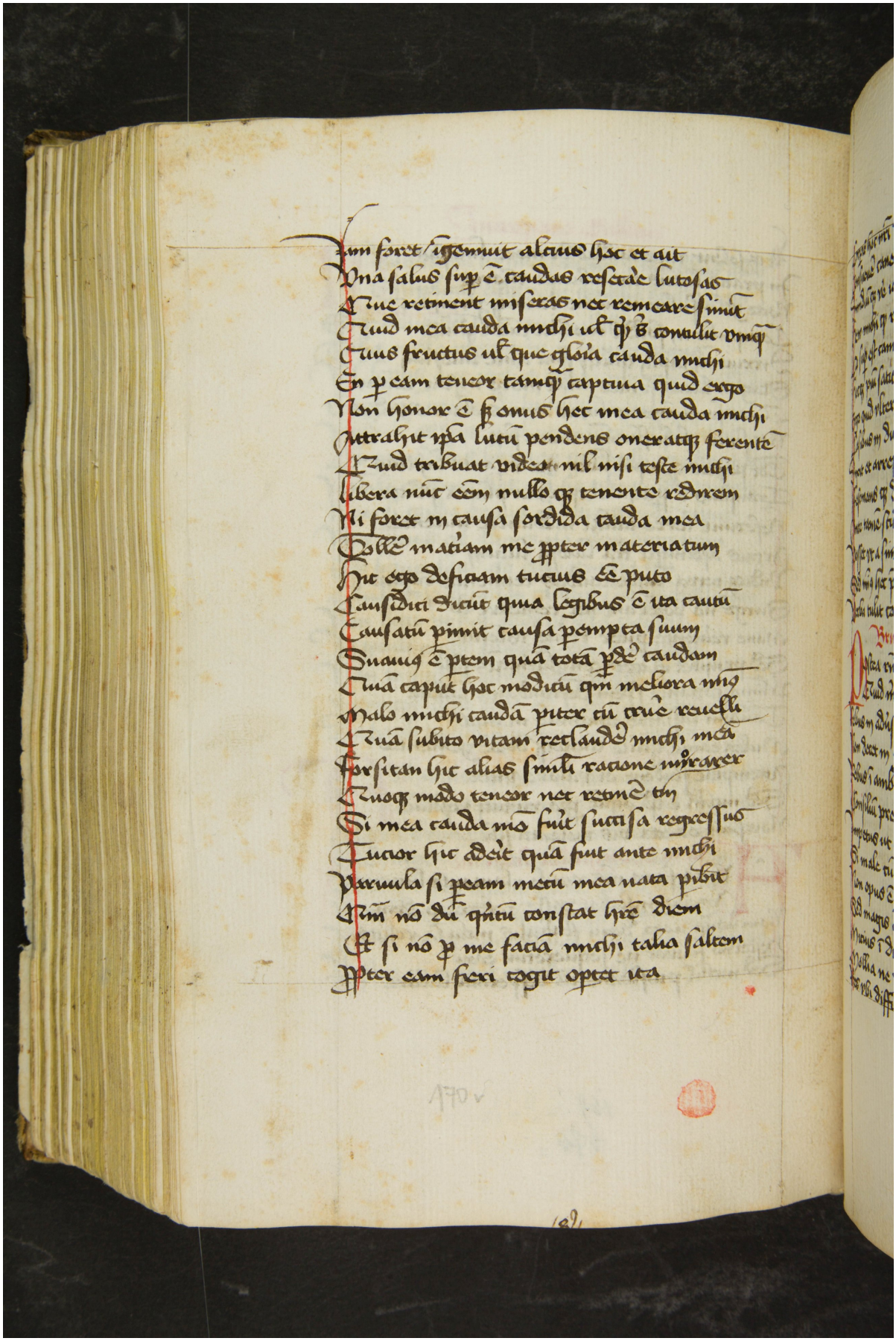

Cum foret / ingemuit alcuus hoc et ait
Vna salus sup̃ē caudas resecrare lutosas
Cuc retinent miseras nec remeare sinunt
Quid mea cauda mihi ut ipse tonsulit vmq̃
Cuius fructus ut que gloria cauda mihi
En p̃ eam teneor tamq̃ captiua quid ergo
Non honor ē ꝗ omnis hec mea cauda mihi
Attrahit ipsa luti pendens oneratq̃ ferente
Quid tribuat video nil nisi teste mihi
Libera nunt eēm nullo q̃ tenente redirem
Vli foret m̃ causa sordida cauda mea
Tollē matiam me ꝓpter materiatum
Hic ego deficiam tutius ē puto
Causidici dicunt qua legibus ē ita cautū
Causatū p̃mit causa pempta suum
Suamq̃ ē ptem qua tota p̃d̃ caudam
Qua caput hoc modicū qm meliora mq̃
Malo mihi caudā piter tū cruē reuelli
Qua subito vitam retlaudē mihi mea
Forsitan hic alias simili ratione mirarer
Quoq̃ modo teneor nec retinē tm
Si mea cauda mō fuit sucisa regressuo
Tutior hic adeit qua fuit ante mihi
Parvula si peam metu mea nata pibit
Qm nō du qnitū constat hic diem
Et si nō p̃ me facta mihi talia saltem
Ꝓter eam fieri tegit optet ita